

7. júl.
sv. Antona Márie
Zaccariu, kňaza

Spra-vo-dli-vý sťa pal ma za-kvi-tne a vy-ra-stie sťa cé - der z Li-ba-no-nu.

Bud'

alebo Bla - že - ný člo-vek, čo v Pá-na skla-dá dô - ve - ru.

čo v zá-ko-ne Pá-no-vom má zá - ľu - bu.

alebo s iným zákón-čením

Ž 1,
1-2.
3.
4+6

1. Blažený človek, | čo nekráča
podľa rady bezbožných † a nechodí ces-tou hriešnikov, * ani nevysedáva v kru-hu rú-háčov, (2.)

2. ale v zákone Páno - vom má záľubu * a o jeho zákone rozjíma dňom i nocou. —R.

3. Je ako strom zasadený pri vode, * čo prináša ovocie v pravý čas, (4.)
4. a jeho lístie nikdy nevädne; * darí sa mu všetko, | čo podniká. —R.

5. No nie tak bezbožní, veru nie; * tí sú ako plevy, | čo vietor ženie pred sebou. (6.)
6. Nad cestou spravodlivých bedlí Pán, * ale cesta bezbožných vedie do záhuby. —R.

nápev k Ž 1, Jozef Horvát
Aleluja
VII, č. 4; XII, č. 5; XVII, č. 6
Zveľubujem ťa, Otče, Pán
neba i zeme, že sizjavil ma-
ličkým tajomstvami božieho
kráľovstva. *Porov. Mt 11, 25*